

Για ποιούς λόγους το Κράτος χρειάζεται την τρομοκρατία...

Μετά την τρομοκρατική επίθεση στη Νέα Υόρκη οι πολιτικοί όλων των κομμάτων και των χωρών του κόσμου μας κάλεσαν να υπερασπιστούμε το «δημοκρατικό μας κράτος» από τον «απολίτιστο κόσμο». Δεν πιστεύουμε ότι οποιοδήποτε κράτος, είτε αυτό είναι η Αμερική, η Ελλάδα, η Γερμανία, το Ιρακ ή το Αφγανιστάν μπορεί να μας σώσει από την τρομοκρατία. Κι αυτό τόσο επειδή κάθε κράτος χρειάζεται την τρομοκρατία που ασκούν τα άλλα κράτη όσο κι επειδή το ίδιο καθημερινά δρα τρομοκρατικά στο εσωτερικό του. Το κράτος δρα προς όφελος αυτών που κερδίζουν από την εργασία και τη φτώχεια των άλλων: εταιρείες που μας αναγκάζουν να εργαζόμαστε σαν σκλάβοι γι' αυτές, «επενδυτές» που κερδοσκοπούν και έμποροι όπλων που επωφελοούνται από τους πολέμους στον κόσμο. Κατ' αυτόν τον τρόπο το «δημοκρατικό μας κράτος» δε διστάζει να σφάζει χιλιάδες αθώων (π.χ. στον Πόλεμο του Κόλπου ή στη Γιουγκοσλαβία) ή να υποστηρίξει πολέμαρχους σε άλλες χώρες. Π.χ. οι ΗΠΑ πρώτα υποστήριξαν το Ιράκ και τους Ταλιμπάν στη διάρκεια των πολέμων τους εναντίον του Ιράν και της Σοβιετικής Ένωσης αντίστοιχα, επειδή αυτό επέβαλαν τα συμφέροντά τους, για να τους χαρακτηρίσουν τώρα ως τους νέους «εχθρούς» της «πολιτισμένης» ανθρωπότητας.

Η τρομοκρατία αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο του καπιταλισμού. Οι επιθέσεις στις ΗΠΑ είναι το αποτέλεσμα της τρομοκρατικής εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ (και όχι μόνο στη Μέση Ανατολή) καθώς και κομμάτι ενός γενικότερου παιχνιδιού χρημάτων και εξουσίας. Κωλόφατσες σαν τον Μπιν Λάντεν προσπαθούν να υπερασπίσουν την περιοχή «τους» από ανταγωνιστές (ξένες χώρες και εταιρείες), έτσι ώστε να μπορούν να κυβερνούν και να εκμεταλλεύονται οι ίδιοι τους προλετάρους των χωρών τους. Ας σταθούμε λίγο εδώ. Ήδη εδώ και πάνω από δύο δεκαετίες οι άρχουσες τάξεις στη Β. Αφρική, Μέση Ανατολή και Δυτική Ασία, στην προσπάθειά τους ν' αντιμετωπίσουν την οικονομική και κοινωνική κρίση, υιοθέτησαν μία νεοφιλελεύθερη πολιτική και ταυτόχρονα προώθησαν τον ισλαμικό φονταμενταλισμό για ν' αποπροσανατολίσουν τους προλετάρους των χωρών που διαφεντεύουν. Το νεοφιλελεύθερο πακέτο που οδήγησε σε ακόμα μεγαλύτερη προλεταριακή εξαθλίωση αλλά και αντίσταση (οι πνιγμένες στο αίμα εξεγέρσεις στο Μα-

ρόκο και την Αλγερία το 1988 είναι χαρακτηριστικά παραδείγματα), καθώς και η επεκτατική πολιτική των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή, ιδιαίτερα από τον Πόλεμο του Κόλπου και μετά, δημιούργησαν μεγάλη κρίση και διαιρέσεις στις άρχουσες τάξεις των περιοχών αυτών. Από αυτές ξεπήδησε μία νέα γενιά αιρετικών ισλαμιστών που κραδαίνοντας το Κοράνι καταγγέλλουν το «ξεπούλημα» της «ιεράς γης» στις ΗΠΑ και τις πολυεθνικές, προσφέρουν το δικό τους «κοινωνικό συμβόλαιο» στους υπηκόους τους, χρηματοδοτούν ένα υπερεθνικό δίκτυο ομάδων και οργανώνουν την αντιμετώπισή τους. *Ο Μπιν Λάντεν και η Αλ Κάϊντα δεν είναι παρά η πιο γνωστή πλευρά αυτής της «αντάρτικης» καπιταλιστικής φράξιας που στο όνομα του Κορανίου προσπαθεί, αναγκαστικά με τη βία, να κυριαρχήσει η ίδια στην «ιερή γη» και στους υποτελείς της.* Συνεπώς, δε συμπεριφέρονται κατά περισσότερο ή λιγότερο βάρβαρο τρόπο απ' ό,τι συμπεριφέρονται οι δυτικοί στρατοί —ή μήπως μπορούμε ν' αποκαλέσουμε τις βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανίου, με τις οποίες βομβάρδισαν τους ιρακινούς, τους σέρβους και τους αλβανούς, «πολιτισμένες»; Η θρησκευτική («Ιερός Πόλεμος»), εθνικιστική ή ανθρωπιστική (το «Καλό» εναντίον του «Κακού») υστερία απλώς αποκρύπτει το γεγονός ότι οι προλετάριοι αποτελούν αναλώσιμο υλικό στους πολέμους των ηγετών τους. **Η 11η Σεπτεμβρίου δεν είναι παρά ένα ακόμη επεισόδιο στον παγκόσμιο πόλεμο του κεφαλαίου εναντίον του προλεταριάτου.**

Ο Αραφάτ επί δεκαετίες θεωρείτο «τρομοκράτης» (δηλ. «παράνομος»). Αφού επιβλήθηκε στα «εδάφη του» έγινε αποδεκτός σαν αντιπρόσωπος ενός υπό διαμόρφωση κράτους (δηλ. «νόμιμος»). Τα μέλη της πρώην «παράνομης» τρομοκρατικής οργάνωσης του σήμερα στελεχώνουν τον στρατό του κράτους του και προσφέρουν στις πολυεθνικές εταιρείες (όπως η DaimlerChrysler) φτηνή εργατική δύναμη στα «εδάφη τους».

Η γέννηση, η συντήρηση και η επέκταση ενός κράτους αποτελούν μία αιματηρή διαδικασία. Όλα τα κράτη έχουν ανάγκη έναν εσωτερικό ή εξωτερικό «εχθρό όλης της κοινωνίας» για να μας πειθαρχούν, συσπειρώνοντάς μας κάτω από τις «προστατευτικές», «στοργικές» φτερούγες τους. Έτσι δικαιολογούνται οι περικοπές στις κοινωνικές δαπά-

νες και η εντεινόμενη εκμετάλλευση.

Η τρομοκρατική επίθεση στις ΗΠΑ ήρθε την κατάλληλη στιγμή για τους κυβερνήτες των καπιταλιστικά ανεπτυγμένων χωρών και ειδικά για τον Μπους. Εδώ και περίπου ένα χρόνο η οικονομική κρίση στην Ευρώπη και τις ΗΠΑ είχε αρχίσει να γίνεται πολύ αισθητή. Στις ΗΠΑ χάθηκαν περίπου ένα εκατομμύριο θέσεις εργασίας στον βιομηχανικό και τον τριτογενή τομέα. Η «Νέα Οικονομία» (πληροφορική) φαινόταν γερασμένη.

Πώς θα μπορούσαν να εξηγήσουν οι πολιτικοί το γεγονός ότι το μέλλον προδιαγράφεται ζοφερό, παρά τη σκληρή δουλειά που ρίχνουμε για λιγότερα χρήματα τα τελευταία χρόνια, παρά τον πλούτο και την υψηλή τεχνολογία που μας περιβάλλουν; Πώς θα μπορούσαν να μας αποτρέψουν από το να παλέψουμε ενάντια στις περικοπές των κοινωνικών δαπανών και τις απολύσεις και να προωθήσουμε τις δικές μας ανάγκες ενάντια στις ανάγκες του κεφαλαίου και των «επενδυτών»; Στις ΗΠΑ ειδικότερα, εκμεταλλεύθηκαν τις επιθέσεις για να προωθήσουν πιο δραστικά μέτρα ενάντια στην κρίση κερδοφορίας, όπως αύξηση των πολεμικών δαπανών (**πολεμική οικονομία**), φοροαπαλλαγές υπέρ των επιχειρήσεων, περισσότερες απολύσεις, κλπ. Και όλα αυτά συμβαδίζουν και νομιμοποιούνται από την οικονομία του φόβου που επιβάλλουν.

Μας λένε ότι:

* η οικονομική κρίση δεν είναι αποτέλεσμα των αντιφάσεων του ίδιου του καπιταλισμού αλλά της ανασφάλειας που προκαλεί η τρομοκρατία (π.χ. στις 16 Σεπτεμβρίου, μετά τους μισθολογικούς αγώνες στον τομέα της αεροπλοΐας, η αεροπορική εταιρία «Continental» ήθελε να απολύσει 12.000 εργαζόμενους και δήλωσε ότι αυτό το μέτρο ήταν αποτέλεσμα της τρομοκρατικής ενέργειας· το ίδιο επιχείρημα έχουν χρησιμοποιήσει δεκάδες αεροπορικές και τουριστικές επιχειρήσεις)

* όλοι, πλούσιοι και φτωχοί, πρέπει να συσπειρωθούμε εναντίον της «ισλαμικής βαρβαρότητας»· οποιοσδήποτε αγωνίζεται εναντίον των μέτρων λιτότητας ή της αυξανόμενης πίεσης των αφεντικών ενεργεί προς όφελος των τρομοκρατών

* χρειάζονται αυστηρότεροι νόμοι (π.χ. ευρωτρομονόμος, περιορισμός των διαδηλώσεων, μέτρα εναντίον των μεταναστών), περισσότεροι αστυνομικοί έλεγχοι και αύξηση των στρατιωτικών δαπα-

νών για την «αντιμετώπιση» των τρομοκρατών.

Πρέπει να πληρώσουμε τον λογαριασμό της δικής τους τρομοκρατικής πολιτικής και των δικών τους κρίσεων:

* ως θύματα του πολέμου, είτε από βόμβες του ΝΑΤΟ, είτε από αεροπλάνα που χρησιμοποιούνται ως βόμβες

* ως άνεργοι, η εργασία των οποίων δεν είναι αρκετά κερδοφόρα, πεθαίνοντας από την πείνα στη Βαγδάτη ή από ανία σε κάποια δυτική πόλη

* ως εργαζόμενοι που πρέπει να σκοτωνόμαστε στη δουλειά για να επιβιώσουμε, στην Καμπούλ, στη Νέα Υόρκη ή την Αθήνα.

Δεν πρέπει να αφήσουμε να μας φοβίσει η τρομοκρατία ή τα «αντιτρομοκρατικά» μέτρα των κρατών! Ας σαμποτάρουμε αυτούς που θέλουν να μας οδηγήσουν σε έναν πόλεμο μεταξύ «πολιτισμένων»/«απολιτιστών» ή «πιστών»/«απίστων»!

Ας παλέψουμε στους χώρους εργασίας μας, στους δρόμους για μία καλύτερη ζωή όπου τον πρώτο λόγο θα έχει η **ικανοποίηση των δικών μας αναγκών!** Αρνούμαστε μία ζωή που καθορίζεται από τον εκβιασμό της μισθωτής εργασίας, τον πόλεμο, τα ανεβοκατεβάσματα των χρηματιστηρίων και όλους τους φονταμενταλισμούς, ισλαμικούς και δυτικούς!

**ΟΧΙ ΣΤΟΝ «ΑΝΤΙΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΟ»
ΠΟΛΕΜΟ ΤΗΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ
ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΟΧΙ ΣΤΟΝ «ΙΕΡΟ» ΠΟΛΕΜΟ ΤΩΝ
ΙΣΛΑΜΙΣΤΩΝ
ΝΑΙ ΣΤΟΝ ΤΑΞΙΚΟ ΠΟΛΕΜΟ!**

Προλετάριοι ενάντια στην (πολεμική) μηχανή

nmakhno@yahoo.com
www.motkraftnet/prol-position
Οκτώβριος 2001